

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4476/2019

22.01.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Иван Спасић адвокат из ..., против тужених „ББ osiguranje Srbija“ a.d.o. ..., кога заступа пуномоћник Бранкица Орловић адвокат из ... и ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Бојан Бончић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 937/2019 од 16.04.2019. године, у седници већа одржаној 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 937/2019 од 16.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 937/2019 од 16.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев друготуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 937/2019 од 16.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П број 7378/16 од 26.09.2018. године којом је у ставу првом изреке одбијен тужбени захтев тужиле да се обавезу тужени да јој солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате на име претрпљених физичких болова износ од 100.000,00 динара, на име претрпљеног душевног бола због умањења животне активности износ од 150.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да првотуженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 101.649,00 динара. Ставом трећим изреке обавезана је тужилца да друготуженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 76.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију, са позивом на члан 404. став 1. ЗПП због погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију друготужени предлаже да се ревизија одбаци, трошкове је опредељено тражио.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2 ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да разлози за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној нису основани.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиле имајући у виду да није одступљено од судске праксе Врховног касационог суда у примени члана 177. став 2 ЗОО. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став, да је штета настала искључивом радњом тужиле коју друготужени као возач моторног возила није могао предвидети и чије последице није могао избећи и отклонити, па како не постоји одговорност друготуженог то не постоји ни одговорност првотужене осигуравајуће организације, што је у складу са праксом Врховног касационог суда по овом питању због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је суду 17.06.2019. године. Вредност предмета спора је 350.000,00 динара.

Закон о парничном поступку у члану 468. став 1. прописује да спрови мале вредности у смислу одредаба ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У конкретном случају ради се о посебном поступку у споровима мале вредности који је регулисан члановима 467.-479. ЗПП. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да у споровима мале вредности није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле у овом спору мале вредности (вредност предмета спора од 350.000,00 динара по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе од 117,92 динара представљала је девизну противвредност од 2.968,11 евра) није дозвољена.

Из изложених разлога на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП то је одлучено као у изреци под три.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**